

Նահապետ Քուչակ

Բանիկ մի դալատ արի

Բանիկ մի դալատ արի,
որ զօճո՛ւն ձագըն սիրեցի.
Խիստ վրստահութիւն արի,
որ օճուն դո՛ւն գընացի.
Ձագուն մայրն ի դուրս երեկ,
գիս խայթեց, և նրստայ լացի:
Արժա՛ն եմ ես այս լացիս,-
ո՞վ եղեր օճուն սիրելի: